OZAN GÜNER KAYMAK

Sevgili dostum ve hemşerim Ozan Güner'i sanal âlemde tanıdım. Karşılıklı yazışmalarımızdan önce, Çorum köylerine ait sitelerde şiirleri ile tanıştım. Uzun süre şiirlerini okudum sanal âlemde, çoğunluğu aşk şiirleri idi. Arada bir tasavvuf şiirleri de vardı. Bunların ikisinin üzerinde insancıl ve hümanist bir düşünce hâkimdi sevgili hemşerim Güner Kaymak'ta. Güner Kaymak, önce insana değer veriyor, yani insanı her şeyin üzerinde görüyor. Tasavvufa ne kadar düşkün de olsa onun hümanist yapısı insan sevgisini, barışı, her şeyin üzerine çıkarıyordu sevgili Güner de. Bu da onun güzel ve doğru bir yolda olduğunu, güzel eserler ürettiğini gösteriyordu.

Böylesi bir canla tanışmayı çok isterken, sevgili dostum Yusuf Ter MSN de bir dostu ile tanıştıracağını yazdı ve odaya aldı. Bu dost benimde tanışmayı istediğim sevgili Güner Kaymaktı. Hemşerim ile orada tanıştık. Gerçekten insancıl bir yapıya sahipti. Orada bana radyosunun adresini verdi. O günden sonra her akşam radyosundan onun canlı sesini dinliyordum, bazen de canlı yayına katılıyordum. Kısacası sıkı bir dost olmuştuk.

Sevgili Güner aşk ve tasavvuf şiirleri yazıyordu, yani Âşık Veysel'in yolundaydı, ilk şiirini de ona yazmış, kültür bakanlığı yayınlarında 1983 de yayınlanmıştı. Bunun yanında Pirsultan'ı da daha çok

seviyordu ama sevgisini dizelere aktarırsa birilerini inciteceğini düşünüyordu. Köroğlu'yu da seviyordu, Dadaloğlu'nu da ama onların dizelerinden değil Daha çok Karacaoğlan'dan yola çıkıyordu. Ama halkın ozanı halkın sorunlarına da eğilmeliydi, so0runlarını, dertlerini sevinçlerini dizelerde işlemeliydi.
Zaman, zaman sevgili hemşerimle bu konuda msn de tartışıyorduk. Benim haklı olduğumu söylüyordu fakat çevresindekileri kırmaktan çekiniyordu. Hal bu ki Ozanın böyle düşünmesi olamazdı, çevremizdekileri değil halkımızı düşünmeliydik.
Bir müddet sonra Ozan Güner ile bu konuda uzun bir yol aldık. Yavaşta olsa sosyal içerikli dizeler yazmaya başladı. Bundan sonra Âşık İhsani'yi daha iyi anlamaya başladı, radyosundan sıkça onun eserlerini dinletmeye başladı. Sosyal içerikli şiir yazmanın, işçi sınıfının, halkın yanında olmanın daha çok hümanist yapıda ki ozanlara ait olduğunu da anladı. Çünkü solcular da hümanisti, insan sevgisi onlarda önde gelirdi.

2008 yılında sevgili dostlarım Ozan Garip, Yusuf Ter ile Halk Şiirinde Emperyalizme başkaldırı antolojisini çıkarmayı düşündüğümüzde, sevgili Hemşerim Ozan Güner'e de şiir göndermesini, bu kitapta yer almasını istedik. O da bize bu konuda şiirlerinin olmadığını söyledi, bende bu konuda yeni şiirler yazmasını söyledim. Zamanımızın olduğunu yetiştirebileceğini, çok güzel eserler yazacağını ilettim. Sevgili dostum kabul etti, iki, üç ay gibi bir zamanda güzel ve kalıcı sosyal içerikli şiirler yazdı. Ve bu tarihe tanıklık edecek kitap da yerini aldı.
Birazda sevgili ozanımızı tanıyalım, bu kadar güzel dizeleri yazan ve insan sevgisi ile çağlayıp coşan Güner Kaymak kimdir?

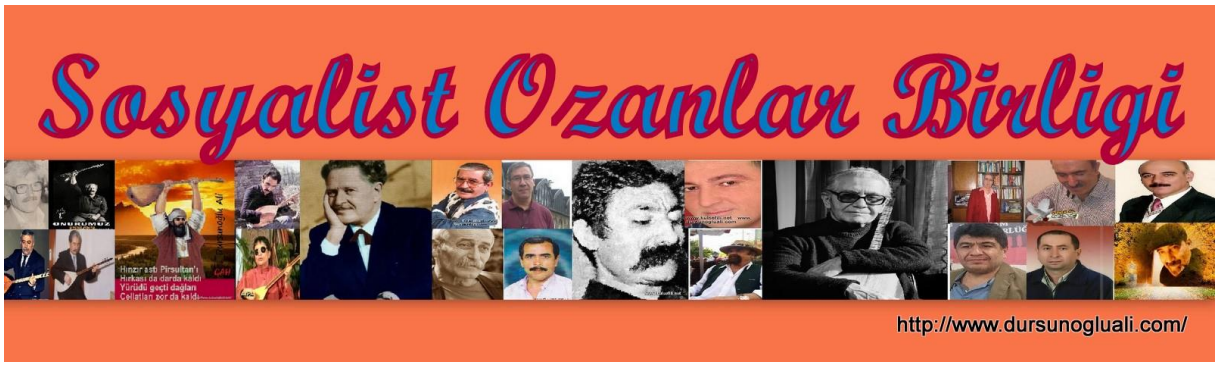

Ozanımız, Halk müziğinin ve Halk şiirinin çok fazla harman olduğu Çorum'un Ortaköy İlçesinin güzel bir köyü olan Yaylacık köyünde 1960 da dünyaya gelir, fakat babası, çevrede, hümanist. İçli ve sevilen, Âşık Hüseyin Kaymak olarak tanınan, oğlum askere erken gitsin diye nüfusa 1959 olarak yazdırır. Ve sevgili ozanımızda bir yıl erken gider askere.

Âşık Hüseyin Kaymak, çevrede de çok sayılıp sevildiği için evlerinden tanınmış âşıklar, halk ozanları eksik olmaz. Yaylacık köyü de misafir perverdir, hele ki söz konusu misafirlerde halk ozanları olunca başka bir ağırlarlar. Ozan Güner'in çocukluğu da köylerine ve evlerine misafir olan ozanların dizleri dibinde geçer. Onlarınan cem sohbetlerinde bulunur, can kulağı ile dinler bir şeyler öğrenmeye çalışır. Bu emekleri de boşa çıkmaz. En başta insan sevgisini öğrenmiş olur ve ona paralel şiir yazmasını öğrenir.

Ozan Güner büyüyüp yetişkin olunca bulunduğu toplumda ve davetlerde eline bağlamayı verdiklerinde kabul etmeyip " payıma güzel ses düşmemiş bu yüzden şiir yazabileceğimi" düşünüyorum diyerek reddederdi.

Sevgili Ozanımız askerlik dönüşü mecburiyetten gurbeti seçer. Gurbet olunca şiirlerde başka olur, hasret ve aşk şiirleri dizelerinde dile gelir. Ozanımızın köyü kendini maddi durumdan gurbete zorunlu kılar, 1984 yılında Libya'ya işçi olarak gider, ağır koşullar altında bir yıl orada çalışır. Mart 1985 yılında Libya'dan Holland'ya geçer. Yani kendi yurdunda ki ekonomik bozukluklar hep yabancı ülkelere savurur onu. Ama yurdunun özlemi bir başkadır onda. Her fırsatta özlemini, hasretini dizelerinde dile getirir ve şöyle der:

"Bilmeliydik bize yurt olmaz

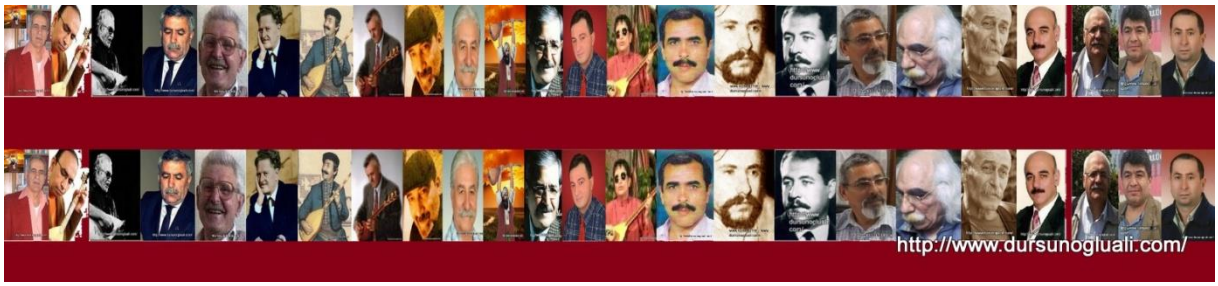

Öz yurdundan daha sadık yar olmaz
Dilerim ölümüz gurbette kalmaz
Ozan Güner korkar gurbet ellerde”
Diyordu özlem dolu şiirinin son dörtlüğünde.
Başka bir şiirinde de Köyü Yaylacık’a şöyle sesleniyordu.
“Buz gibiydi suyun, temizdi havan
Çok çetindi kışın, vermezdi aman
Bazen her tarafı sarardı duman
Sisin bile çok güzeldi yaylacık”
Ozanımız köyünün kışın aman vermeyen sisini bile özlemişti. Bu özlemle şöyle bitirir şiirini.
“Demirci babaya hayranım hayran
Köyümün toprağı taşına kurban
Güner’i gurbette koymayın aman
Al beni de bas bağrına yaylacık.”
Diyerek köyüne büyük bir özlemle seslenir. Bu özlem içinde Hollanda da yaşamını sürdürmektedir. Kendisine nice güzel günler diliyorum, iyi ki varsın sevgili dostum Ozan Güner Kaymak.

Komünist Ozan